

AMERİKALILARLA “İLİŞKİLERİM”

Aydınlık Gazetesi, 12 Mayıs 2012

Yıldırım Koç

Bu yazıyı, sevgili arkadaşım Mehmet Akkaya'nın ısrarı üzerine, sükut ikrardan gelir anlayışıyla yorum yapılmasını önlemek amacıyla yazıyorum.

Bu ara internette “İşte CIA'nın Türkiye'deki Kontakları” başlıklı bir yazı dolaşıyormuş. Yazıyı yazan Erkan Güçiz, ABD elçilik belgelerine dayanarak bir liste hazırlamış. Listede benim de adım varmış. Adımın yanına “ziyaretçi” ve “2004” denmiş. Bereket bu yazının yayımlandığı internet sitesinde belgelerin orijinaleri de var.

Benim kendimden kuşku yok. Ancak yine de Amerikalılarla “ilişkilerimi” özetleyeyim.

Benim Amerikalılarla “ilişkim” tam 50 yıl önceye gidiyor.

1962 yılında Kayseri'deki Talas Amerikan Ortaokulu'na girdim. Hazırlık dahil dört yıl Amerikalılarla yakın ilişki içindeydim. Ancak daha o yaşlarda Amerikalı hocalarımla çok tartıştığım için babamlara uyarı mektubu gönderildi.

1966 yılında İstanbul Amerikan Robert Lisesi'ne girdim. 1968 yılında Kuzey Vietnam ordusu, Tet saldırısında ABD ordusunu perişan etmişti. Okul dergisine Vietnamlıları öven İngilizce bir şiir verdim. Okul müdürü R. Reid beni odasına çağırdı; bana bağırdı, çağırdı; beni okuldan atmakla tehdit etti. Sonra da yatakhane öğretmenimiz P. Kuniholm beni odasına çekti; okul idaresi olarak beni ABD'ye göndermek istediklerini, Lise 3'ü orada okuyabileceğimi; tüm giderleri Robert'in karşılayacağını söyledi. Aileme bile danışmadan reddettim.

1969 yılından günümüze, 40 yılı aşkın süredir anti-emperyalist ve anti-kapitalist mücadelenin bir yerlerinde bulundum.

1985-1986 yıllarında CIA'nın işçi hareketindeki aleti AAFLI'nin Türkiye'deki faaliyetlerine karşı kampanya açanlar, Prof.Dr.Alpaslan Işık, Yücel Özkök ve bendim.

Türk-İş'in 1992 genel kurulu öncesinde, Yol-İş Eğitim Dairesi Başkanı olarak katıldığım kararlar komisyonu hazırlık toplantısında, AAFLI ile ilişkilerin kesilmesini sağlayacak metni ben önerdim. Bu metin genel kurulda kabul edildi.

Türk-İş genel başkan danışmanı olduğum 1993-2003 döneminde Türk-İş'in, Yol-İş eğitim dairesi başkanı olduğum 1985-2008 döneminde Yol-İş'in ABD ve AB emperyalistlerinden para almasını, emperyalistlerin uzantısı örgütlerle ilişkiyi girmesini ben engelledim.

Yani özetle; Amerikalılar beni çok iyi tanırlar; ben de onları.

Türkiye'de işçi sınıfı tarihi konusunda en fazla kitabı, broşürü, makalesi yayımlanmış kişiyim. Sendikalarda çalıştığım sürede birçok araştırmacı, diplomat, gazeteci, doktora öğrencisi benimle görüşmeye geldi. Konuşmak isteyen herkesle konuştum.

Bu yıllarda çeşitli elçiliklerden çalışma ateşeleri ziyaretime geldi. Amerikalılardan Dale Dean'i, Bay Fraiser'i, Bayan Boshnac'ı hatırlıyorum. Ben onlara gitmedim; onlar beni makamımda ziyaret ettiler.

Büyükelçilik mensupları arasında CIA görevlilerinin bulunduğunu bilecek kadar deneyimliyim. Ne konuşacağımıza ve neyi anlatacağıma onlar değil; ben karar verdim. Onların bana sorduğu sorular kadar ben de onlara soru sordum.

Bayan Boshnac'ın ısrarlı ABD davetlerine, “ABD Irak'tan çekilirse gelirim” diye yanıt vermiştim. Benim ne kadar ABD karşıtı olduğumu bildiklerini, yazılarımı çevirtip okuduklarını, onun için davet ettiklerini söylemişti.

Erkan Güçiz'in özetlediği belgenin orijinalinde benim Amerikalılara şöyle dediğim belirtiliyor: “Yıldırım Koç, bize ABD ve AB'nin Türkiye'yi parçalamak ve onu çeşitli küçük devletlere bölmek istediği konusunda ısrar etti.” Belgede, benim sağlık alanındaki gelişmeleri “cumhuriyet sisteminden federal sisteme” geçiş olarak nitelendirdiğim, kamu sağlık hizmetlerinin başarısız bırakılması sonrasında, Cezayir, Mısır ve Filistin bölgelerinde olduğu gibi, bu alandaki boşluğun İslamcılarca doldurulacağı görüşünü ileri sürdüğüm belirtiliyor.

Erkan Güçiz'in yazısında bunlar yer almıyor. İngilizce orijinal metindeki ifadeler ise, benim her zaman savunduğum görüşlerin Amerikalılara aktarılmasıyla sınırlı. Görüşme bu kadar.

Amerikalılarla 50 yıldır “ilişkilerim” var; ama benim kendimden kuşku yok.